

(המשך מעמוד 7)

ולשתות. רק אינפוזיות של נוזלים קיבלתי כל הזמן בכמויות ענקיות. ולמרות זאת הרגשתי צמא עד מוות.

היום הראשון שלי בשערי צדק, יום שר שלי היה הכי קשה. אז הרגשתי הכי רע. ובאמת, באותו לילה עברתי את הנקודה הקריטית. אחרי שהצלתי להחזיר לי לי גוף, בעזרת האינפוזיות, את הנוזלים שאיבדתי, התחלתי להרגיש פחות רע.

עכשיו אני

כבר חכם

ביום שבת בבוקר בא לשערי צדק רופא ממשרד הבריאות עם התוצאות של הבדיקות שלי. "אתה חולה בחולירע", הוא אמר לי.

אין לך מושג איזו הרגשה איומה זאת, לשמוע את זה. בחיים שלי לא הרגשתי הרגשה יותר גוראה. ידעתי שחולירע זה מוות. עכשיו אני כבר חכם, אני יודע ש-השם חולירע יותר גורא מהמחלה בעצמה. אבל אז, כשבת בבוקר כששמעתי את ה- בשורה הזאת, נהייה לי חושך בעיניים. היה נדמה לי שעשן עולה לי מהרגליים לתוך הראש ואני נחנק.

התחלתי לחשוב מאיפה באה עלי כל ה- צרה הזאת. בהתחלה חשבתי שזה מהמים של אילת. אבל הרופאים אמרו לי שהגניף נדבק בי עוד לפני שנסעתי לאילת. אז זה כנראה מהפירות. אני אוכל המון פירות. אני גורא אוהב פירות. אוכל כל מיני מינים של פירות.

הרגשה

שאני חי

אשתי קוננה לפעמים פירות ממוכרת ערביה שבאה לשכונה. אולי נדבקי תי מהפירות שלה. מה שבטוח זה שעכשיו יעבור הרבה זמן עד שאכניס לפה פירות.

אחרי שעברתי את המשבר במחלה, התי-חלתי לקרוא מה כתבו עלי בעיתונים. היה מאוד מעניין לחפש בכל העיתונים את ה- ידיעות על מצבי. זה היה הדבר היחיד ש- עניין אותי. זה נתן לי הרגשה שאני חי. אמנם לא היה לי מזל ונדבקתי בחולירע, אבל לפחות אני חי, מספלים בי וכל ה- ארץ דואגת לי. זה נתן לי הרגשה טובה. גם כתבו שתוך כמה ימים אני אצא מ- בית-חולים, ואני שיכנעתי את עצמי שזה נכון באמת. מה שלא הבנתי זה מאיפה הישגתם את התמונה שלי שהתפרסמה ב- העולם הזה.

הבנות

נולדו מחדש

ךהיה לי עוד רגע רע בבית-חולים. ב- התחלת השבוע ראיתי פתאום שהביאו שתיים מהבנות שלי. חשבתי שהשמיים נפי-לו על ראשי. זאת אומרת שהחולירע התי-פשטה בכל המשפחה שלי. אמרתי לעצמי. היא תחסל את כולנו.

אבל גם זה עבר. הבנות נולדו פה מ- חדש, הודות לר"ר אשכנזי.

על ההחלמה שלי אין לי הרבה מה ל- ספר. פשוט חזרתי לכוותתי לאט לאט. עכ-שיו שאצא מבית-החולים, אזהר מאוד. אמ-נם הרופאים אמרו לי שהמחלה חיסנה או-תי לשנה שלמה, לפחות, ויש לי באמת-אמונה שלמה בהם, אבל מה שבטוח בטוח: מהיום. עד שהמחלה תעזוב את הארץ, אני אל נוגע בפירות וירקות.

כשמדובר על חולירע, יותר טוב להיזהר.

★ ★ ★

אך החולירע, מסתבר, איננה דאגתי-היחידה של מזרחי. פחדו האמיתי שונה. הוא התגלה לקראת תום הראיון, כאשר אחות נכנסה לחדר, השאירה את הדלת פתוחה לרגע.

חולה החולירע הראשון במדינת-ישר-אל השמיע קריאת בחלה, מיהר לסגת-לפינת החדר: "אני מאוד פוחד מרוח-פרצים", הסביר לכתב "העולם הזה". "גמרתי אמנם עם החולירע, אבל רוח-פרצים זה מסוכן תמיד. אתה לא יכול לתאר לעצמך עד כמה זה מסוכן."

הם אורחבים....

פרסום ד"ר יעקובסון